

## Трон і ключі – символ влади Єпископа Риму у цілій Церкві

Спільноту християн у Римі заснував, як відомо, святий протоапостол Петро. Від IV століття християни Риму урочисто святкували свято трону (катедри) св. Петра. Трон апостола Петра, тобто катедра, знаходиться в Базиліці св. Петра за головним престолом. Є він символом первенства, найвищої влади римського єпископа у Церкві. Апостол Петро – перший папа Римський. Святий Петро наших часів – Бенедикт XVI. Трон римського єпископа є не тільки шедевром історії і культури, але свідомством, що римські архієреї мають таку владу у Христовій Церкві, яку мав св. Петро. Тож наступниками св. Петра можуть бути тільки єпископи Риму.

Влада Петра і пап Римських у Церкві виражається через символ ключів. У Євангелії є мова Ісуса Христа до Петра: „Тож і я тобі заявляю, що ти – Петро (скеля), і що я на цій скелі збудую мою Церкву, й що пекельні ворота її не подолають. Я дам тобі ключі Небесного Царства, і що ти на землі зв'яжеш, те буде зв'язане на небі; і те, що ти на землі розв'яжеш, те буде розв'язане й на небі” (Мт. 16,18-19). Влада ключів передається від Петра до кожного єпископа Риму і так буде до кінця світу, бо „брами пекельні її (Церкву) не здолають” (Мт. 16,18).



Влада римського архієрея є дана як особливий спосіб служіння для чистоти віри і порядку в Церкві. Папа римський служить вірі, щоб вона була чиста, утверджує у вірі Христовій: „О Симоне, Симоне! Ось сатана наставляв, щоб просіяти вас, як пшеницю, та я молився за тебе, щоб віра твоя не послабла, а ти колись, на вернувшись, утверджує своїх братів” (Лк. 22,31-33), згідно з заповітом Ісуса Христа даним Петрові.

Найкрасивіший текст Євангелія про особливе служіння св. Петра знаходиться в Євангелії Йоана: „Коли ж поснідали, каже Ісус до Симона Петра: „Симоне Йонин! Чи любиш ти мене більш, ніж оці?” – „Так, Господи, – відрікає той йому, – ти знаєш, що люблю тебе”. Тож говорить йому: „Паси мої ягнята!” І знову, вдруге каже до нього: „Симоне Йонин! Чи любиш ти мене?” „Так, Господи, – відвічає йому, – ти знаєш, що люблю тебе”. І говорить йому: „Паси мої вівці!” І втретє йому каже: „Симоне Йонин! Чи любиш ти мене?” І засмутився Петро, що аж утретє його питає: „Чи любиш мене”, – то й каже йому: „Господи, ти все знаєш, ти знаєш, що тебе люблю!” І каже йому Ісус: „Паси мої вівці!” (Йо. 21,15-17).

о. Юстиніан

## Як поєднати розділене християнство?

Свято апостола віри – святого Петра націлює на екуменічну (міжконфесійний діалог) проблематику.

Сама особа першого серед рівних йому апостолів є поставлена Ісусом Христом для конкретної цілі. „*Ти колись, навернувшись, утверджує своїх братів*” (Лк. 22,32). Чому? Тому що: „*Ось сатана наставляв, щоб просіяти вас, як пшеницю (розділити), та я молився за тебе, щоб віра твоя не послабла*” (Лк. 22,31-32).

Христос поставив Петра, немовби охоронцем єдності віри. Те, що християнство поділене, є сумним доказом того, що Ісус Христос є замало присутній серед нас. А там, де немає Христа, входить „*князь світу цього*” (Йо. 14,30).

Диявол може діяти і „говорити” тільки там, де немає Христа. Хтось запитав мене колись: „Чи поділ християн означає, що Христос програє?” Абсурд! Якщо і свідчить про щось, то тільки про нашу грішність, що навіть ті, котрі найбільш об’єктивно є біля Христа, віддалились Йому не вповні. Коротко мовлячи, поділи у християнстві повинні бути пригадуванням того, як нам далеко до ідеалу.

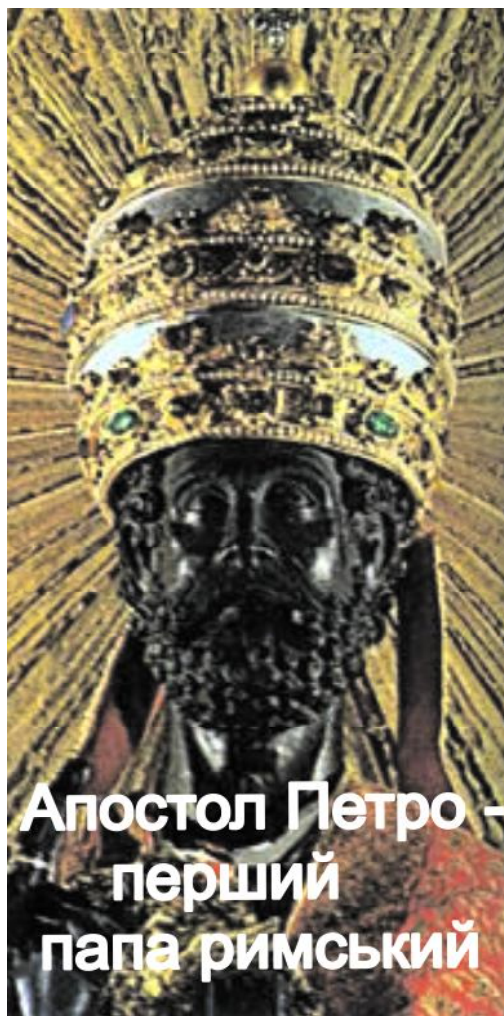
Ідеал – коли ми віддамося Христові. Тільки тоді можна говорити про екуменізм як ідею єднання Церков, християн.

Фальшивий був би екуменізм, котрий не будувався на правді, але на пом’якшенні інших конфесій, також і цей фальшивий, де до узгоджень доходилося би шляхом голосувань (правди віри не підлягають дискусіям) чи узгодженням. Наприклад: правда про першенство папи Римського в католицькій Церкві є догмою віри і тому в діалозі з православними чи протестантами не можна „голосувати” чи так є, чи ні. Це вже внутрішня справа конфесій – православних і протестантів. Ми знаємо не свою правду, але Христову, католики хочуть і повинні шукати не себе, не свою правду (бо це б не була правда), але Христа, бо Він Правда.

Важливо в екуменізмі, щоб ми зближались до Христа, бо коли ми зближаємося до Христа, як до центру, то зближаємося і одні до одних.

Хто щиро шукає правду – той завжди знайде її вповні, тільки і виключно в святій католицькій Церкві.

о. Яцек Салій ЧП





## У нашому храмі – камінь із дому святого Петра

Більшість парафіян зорієнтувались, що у нашому храмі у нішах бічних престолів знаходяться мощі святих: Франциска, Клари, Антонія, Йосафата. Немовби у центрі отих святих реліквій знаходиться камінь із дому святого Петра. Свята Церква немало увагу приділяє речам, які носили чи до котрих доторкалися святі особи, а особливо з великою шаною оточує тіла улюблених Богів. З нагоди празника святого Петра варто було б поглибити свої знання про місце, у якому жив святий Петро – апостол – перший папа Римський. Отож, святий Петро походить з Витсаїди, а проживав в місті Капернаум (Кефар Наум) – місто Наума. Місто не згадується у Старому Завіті, але існувало з II ст. перед Христом. В часах Ісуса місто мало немале значення, бо знаходилося при кордоні, було теж місцем перебування римського війська та місцем збору податків. Через Капернаум проходив найважливіший шлях, так званий *Via Maris*, який лучив Галилею з Дамаском. Мешканці Капернауку займалися землеробством та риболовством.

Як подає Євангелія за святим Маттеєм, Христос на початку своєї публічної діяльності залишив Назарет і пішов на

границю між двома поколіннями Завулону та Нафталі: „*О земле Завулону та земле Нафталі, приморський шляху, країно за Йорданом, поганська Галилеє! Народ, який сидів у темноті, побачив велике світло; тим, що сиділи в країні й тіні смерті, – зійшло їм світло*” (Мт. 4,15-16) і оселився в Капернаумі, котрий стався його містом. Це в ньому Ісус навчав, оздоровляв хворих (теща Петра, дочка Яїра, паралітика, слугу сотника) і виганяв бісів.

Після Христового Воскресіння в Капернаумі була створена перша юдеохристиянська Церква, місцем зустрічі якої був, власне, дім Петра.

Отож, наша реліквія, мощі, камінь із дому святого Петра, є свідком життя: Ісуса, Петра і перших християн. Це дійсно велика річ. В 1894 році територія дому святого Петра була куплена францисканцями (Чин Братів Менших), де було проведено ряд археологічних досліджень і розкопки. На прохання нашого монастиря до нашої Церкви було передано справжні мощі святого Петра з його дому. З вірою вшановуймо їх, щоб ми знайшли уподобання у того, хто стоїть з ключами при вході у Царство Боже!

о. Юстиніан



## Тамплієри... Хто вони? Звідки? Для чого?

Історія Церкви нотує дуже активну общину ченців-лицарів, які заіснували внаслідок хрестових походів в XI ст. Походи, організовані папами римськими, мали на меті звільнення святої землі з-під панування мусульман. Після завоювання Палестини, а в тому числі і Єрусалиму, в 1118-20 рр. повстав Орден Убогих Лицарів Святині – тобто тамплієрів (лат. *templum* святиня). Гуго де Паєнс, лицар з Шампанії, і його друзі склали на руки Єрусалимського патріарха обіти: чистоти, послуху, вбожества і боротьби за віру, згідно уставу цистерців (св. Бернарда з Клерво). Лицарі зобов'язались охороняти прочан до Єрусалиму і охороняти шляхи прощ до святого міста. Члени Ордену (Чину) ділилися на 4 групи: 1. брати лицарі; 2. брати слуги; 3. брати капелани; 4. брати служби і ремісників.

Наші знання про лицарів-ченців обмежені до легенд про те, що вони знайшли Граал, заснували масонерство, володіли величезними багатствами. Легенди, псевдонаукові припущення, притінили правду про них. Світська історія створила карикатурний образ тамплієрів, показуючи цей Орден як доко-рінно злий. Напевно на таку репутацію мав вплив драматичний кінець Ордену і чисельні невірства уставові Ордену Святині. Крім цього,

лицарі виконували політичну роль, беручи участь у світському житті більше від інших орденів. Їх історія щораз більше змінювалась в легенду і та легенда стала матеріалом для аферистів і любителів дешевих інтриг (Ден Браун *Код да Вінчі*, Умберто Еко *Маятник Фукольта*). Ніщо не продається так швидко, як афера, інтрига, при умові, що читач буде настільки милий, що на хвилю перестане думати.



На перший погляд, в ідеї тамплієрів є дві суперечності: як можна бути досконалим і одночасно вбивати? Річ у тому, що тамплієри не були „християнським джихадом”. Вони охороняли прочан і битва була у них остаточним засобом примирення. Війна, в християнському розумінні, має одну ціль – повернення миру. При цьому треба вказати, що головною ідеєю тамплієрів була духовна війна, де кожний тамплієр являвся воїном Христовим. Св. Берnard написав для своїх улюбленців тамплієрів твір *De Laude novae militiae* (На славу нового війська), у якому показано образ ідеального Божого воїна, який бореться зі злом. Наказ любові ближнього єднається із свідомістю, що християнське життя – це духовна війна (хворі органи треба лікувати, а дуже хворі – видалити). Сам Христос говорить: „Не думайте, що я прийшов



Продовження, початок на 5 сторінці

принести мир на землю. Не мир пригадує забуту нами правду, що ми є  
прийшов я принести на землю, а меч” (Мт. 10,34-36).

Ворогом і християн, і тамплієрів не були люди, але зло.

Тамплієри були готовими вмерти під час бою за Христа, охороняючи святу землю від ворогів, бороняючи прочан від бандитів.



Герб тамплієрів

воюючою Церквою, ми маємо боротися зі злом, що життя людини хоча і є великою вартістю, та не є найвищою цінністю у тому світі. Є цінності, в ім'я яких треба вміти померти: Христос-Бог, Церква, віра, честь, Правда, батьківщина. „Якщо немає для кого вмерти,

Орден тамплієрів дуже яскраво немає для чого жити”.

о. Юстиніан

### А молодь відривається з Марією...

При нашому монастирі зустрічаються хлопці і дівчата, які люблять Ісуса Христа і Марію.

Завдяки спільній молитві, спілкуванню, змаганням, поїздкам, відпочинку, творчій і театральній діяльності – Марійська Дружина є

Ми брали участь у представленні Марійських Дружин. Крім цього проводилися ігри, цікаві конкурси, ватра тощо. На святі панувала дружня атмосфера, адже ми були з'єднанні однією метою – величали нашу Небесну Матір.

джерело всебічного розвитку особистості.

22 червня наша спільнота була запрошена на Християнський Оапоеаеи „Ап? і е аі ааеє І а??? – еаоеі і аі і ааа”, уееє і ?і аі аееа І а?æпueа А?о? еі а о?аі о Науоі аі А а? о і а і і аі Аі і поі еа І ао?а ? І ааеа (і . Саа?а?), а ?анou А?оаі ? наі ?? ????і ео?



Дорогий друже! Запрошуємо тебе стати одним із нас. Приходь на наші зустрічі щосередини о 16:30 в приміщенні монастиря.

Хай ці мури, які оточують монастир, не будуть тобі перешкодою.

Ступивши перший крок, подолавши страх (який, до речі, не від Бога походить), ти зробиш для себе велике відкриття...

Юля Іванова

## І знову футбольний турнір по-францисканськи



З 9 до 12 червня відбувся, вже в друге, футбольний турнір на кубок святого Франциска.

У турнірі взяло участь шість команд по шість чоловік.

Атмосфера зустрічі на при-монастирському майданчику була дуже мирна і піднесена.

Кожна команда мала своїх вболівальників (особливо вболівальниць). Та, в порівнянні із минулим роком, проявлено більше приязні, культури і доброзичливості.

Турнір завершився перемогою команди „Скеля”, у котрій М’якуш Р. і Дейнека С. проявили себе як найкращі бомбардири.

Друге місце зайняла команда „Power of God” і третє – „Ангели”.

В неділю 15 червня під час Служби Божої і при рясних оплесках парафіян були вручені медалі та грамоти за I, II і III місця, а також кубки двом форвардам.

Після Служби Божої в монастирі Марійська Дружина організувала шашлик і почастунок.

За приготування до турніру складаю подяку отцю економому Івану та Марійській Дружині.

До наступного, III турніру!

о. Юстиніан

## ЗАПРОШУЄМО!

При нашій парафії продовжуються молитовно-біблійні адорації Євхаристійного Ісуса Христа кожної П’ятниці місяця о 19.15 год.

Остання була присвячена Святій Тайні Священства.



„Христос первосвященник каже:

“Жнива великі,  
а робітників мало,  
просіть...”



## ОГОЛОШЕННЯ

### парафії св. Ап. Петра

Розпорядок Богослужінь у нашій церкві буде такий:

**Щоденно:** о 7.00 і 18.00 Служби Божі за здоров’я, а о 8.15 – за померлих.

**Щосуботи:** о 18.00 – Всенічне.

Після вечірньої Служби Божої щопонеділка – молебень до св. Клари, щовівторка – до св. Антонія Падевського, щосередини – до Пресвятої Богородиці, щочетверга – до св. Франциска, щоп’ятниці – до Христа Чоловіколюбця.

**Щонеділі:** о 6.30, 8.00 та 18.00 Служба Божа за здоров’я, о 12.00 Служба Божа для дітей, а о 18.00 – Служба Божа за парафіян.

У будні дні після ранішньої Служби Божої та щонеділі після Служби Божої за парафіян – вервиця.

Перед початком кожної Служби Божої є нагода до сповіді.

Кожного першого четверга місяця о 18.00 – Служба Божа для хворих і уділення Святої Тайни Єлеопомазання.

Кожної першої п’ятниці місяця сповідь хворих по домах (адреси записувати в захристії).



**Слово отця  
пароха в день  
храмового  
празника святого  
апостола Петра**



*„Наставниче, добре нам тут бути”*  
(Лк. 9,33)



Святий Петро, захоплений славою Ісуса Христа під час переображення, промовив слова: *„Наставниче, добре нам тут бути”*. Кожний храмовий празник є святом радості з нагоди Божої слави, проявленої у спасительних діяннях чи у вибраних особах, котрі присвятили себе Ісусові та Його Церкві.

Святий Петро в особливий спосіб присвятив себе Богові: бо Ісус, засновуючи Церкву, вчинив Симона – Петром – скелею своєї Христової Церкви. Маючи свідомість свого покликання і великої ролі у будівництві живої Церкви, святий Петро пише у своєму листі про нас: ви *„самі віддайтеся, мов живе каміння, щоб з нього збудувати духовний дім... через Ісуса Христа”* (1 Пт. 2,5). Христос – основа, Петро – видима скеля, ми – живі камені. Таким чином ми – святиня, яку наповнює слава Божа, Святий Дух. Тому, тільки разом із Петром усі ми, діти святої католицької Церкви, можемо, наче жива святиня, у якій є Бог, кликати: *„Наставниче, добре нам тут бути”*.

Радості, духовних сил, любові, чистоти душі та святості бажаю Вам як парох храму святого Петра. Слава Ісусу Христу!

## Хто не молиться?

Втомлені важкою нічною мандрівкою, туристи міцно поснули. Тільки один юнак, який ішов разом з ними, ані хвилинки не відпочивши, віддалився. Удень його запитали: „Що сталося?” Він відповів: „Я бачив солов'їв, як вони щебетали на деревах, бачив куріпок у горах, жаб у воді та звірят у лісі. От і подумав собі, що недобре було б, якби всі хвалили Господа, а я спав, не думаючи про Нього”.

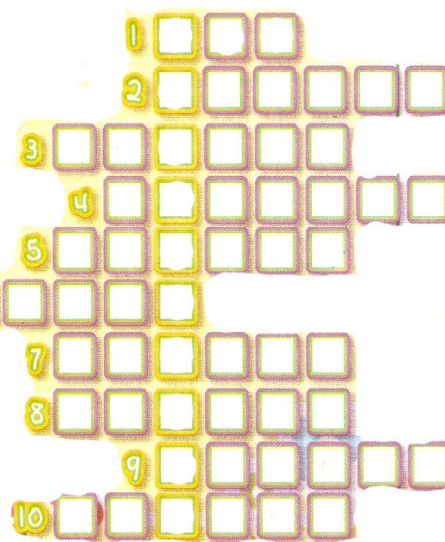


Отже, дорогенькі діточки, де б ми не були, чи на відпочинку, чи в праці, ми не повинні забувати про Бога та про молитву!

### Увага! Конкурс! Розв'яжи кросворд!

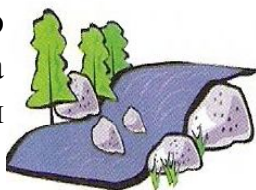
Впиши по горизонталі всі слова. У виділеному стовпчику прочитай слово.

1. Хто створив світ?
2. Гора, на якій молився Ісус Христос перед тим, як Його зрадив Юда?
3. Кого послав Бог до Пречистої Діви Марії?
4. Як називається сердечна розмова з Богом?
5. Ріка, в якій хрестився Ісус Христос?
6. Ім'я одного з апостолів, найближчих учнів Ісуса Христа?
7. Який день Бог призначив для відпочинку?
8. Як називається оповідання, якими навчав Ісус Христос?
9. Особливе місце, куди сходяться люди, щоб помолитися?
10. Хто допомагає священику під час богослужіння?



### Загадка

Що це: все йде в одному напрямку, по одній дорозі, а назад ніколи не повертає?



Дорогі діточки! Хто з допомогою батьків правильно розв'яже кросворд, матиме можливість отримати приз. Після заповнення треба його вирізати і 22 липня, у вівторок, о 16 годині принести до монастиря у катехитичний клас. Тут відбудеться жеребкування і три щасливчики отримають призи!

о. Юстиніан

ВИДАВЕЦЬ: Монастир  
Різдва Пресвятої Богородиці  
Чину Братів Менших  
Францисканці  
Східного обряду  
Редактор: о. Юстиніан Городечний ЧБМ  
Над випуском працювали:  
о. Юстиніан Городечний, Олег Жак,  
Ольга Піговська, Ольга Косович,  
Анна Янкович.

ВІСНИК  
святого  
Франциска

Адреса видавця та редакції:  
Володимира Великого, 1а  
м. Тернопіль  
46016  
Розповсюджується  
за добровільну пожертву  
на парафії св. Ап. Петра,  
вул. В. Великого, 1а.  
Тираж 1000 примірників

Редакція залишає за собою право на редагування матеріалів. Рукописи не повертається.